

IV, 67

Хр. Радевски

Тумс

КЕМУС

Аз съм роден
в един есенен ден.
Ден,
в който лъхала
мрачна унилоост.
И затова съм
тъй мощно пленен
на пролетта
от киящата сила.

Аз съм
израстнал
в прихлупен коптор,
с мрачни стени
и закнижен прозорец.
И затова

с непристорен
възторг
за светлина
и за въздух
се боря.

Аз възмажах
сред тревоги
и смут.

Врях
на теглата
в каилката груба.
И затова
във всекидневния труд,
в черния труд
на човека
съм влюбен.

Работа,
боря се,
страдам,
горя —
вливам синието
на труда си